

Sygn. akt VI Gz 172/18

POSTANOWIENIE

Dnia 22 października 2018 r.

Sąd Okręgowy w Toruniu Wydział VI Gospodarczy

w składzie następującym:

Przewodniczący SSO Małgorzata Bartczak-Sobierajska (spr.)

Sędziowie SO Jerzy P. Naworski, SO Joanna Rusińska

po rozpoznaniu w dniu 22 października 2018 r. w Toruniu

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z powództwa Biura (...) sp. z o.o.

w likwidacji w L.

przeciwko M. W.

o nakazanie wydania

na skutek zażalenia powoda na postanowienie o kosztach procesu zawarte w pkt II (drugim) wyroku zaocznego Sądu Rejonowego w Toruniu z dnia 23 marca 2018 r., sygn. akt V GC 1662/16

postanawia

1. oddalić zażalenie,

2. obciążyć Skarb Państwa kosztami sądowymi, od uiszczenia których powód był

zwolniony

Jerzy P. Naworski Małgorzata Bartczak-Sobierajska Joanna Rusińska

UZASADNIENIE

Wyrokiem zaocznym z dnia 23 marca 2018 r., w sprawie z powództwa Biura (...) sp. z o.o. w w likwidacji w L. przeciwko M. W. o nakazanie wydania, Sąd Rejonowy uwzględnił powództwo nakazując pozwanej wydanie powodowi szeregu wymienionych dokumentów księgowych (pkt I) oraz zasądził od niej na rzecz powoda kwotę 1.217,00 zł tytułem zwrotu części kosztów procesu (pkt II wyroku, k. 258-258 v.). Sąd ten uzasadniając rozstrzygnięcie o kosztach procesu podkreślił, że przyjął, zgodnie oświadczeniem powoda, wartość przedmiotu sporu w wysokości 50.000,00 zł nie dokonując jej weryfikacji, ale zastosował art. 102 k.p.c. Według Sądu pierwszej instancji powód nie wykazał, że wartość przedmiotu sporu jest powiązana z wartością dokumentacji, której wydania się domagał, a ponadto wniósł przeciwko pozwanej szereg pozwów o wydanie dokumentów o takiej samej wartości przedmiotu sporu. Zasądzenie w każdej z tych spraw kosztów na poziomie ok 7.000,00 zł nie byłoby rozstrzygnięciem słusznym i stanowiłoby nieusprawiedliwione obciążenie pozwanej. Ponadto specyfika postępowania i nakład pracy pełnomocnika powoda w sprawie uzasadniają, zdaniem Sądu a quo, przyznanie powodowi jedynie kwoty 1.217,00 zł, stanowiącej część kosztów zastępstwa procesowego i opłatę od pełnomocnictwa. W konsekwencji w rachubę wchodzi przypadek szczególnie uzasadniony, o którym mowa w art. 102 k.p.c. (k. 265-266).

W zażaleniu na to postanowienie powód zarzucił mu naruszenie art. 98 § 1 – 4 w zw. z art. 102 k.p.c. i w związku z tym wniósł o zmianę zaskarżonego postanowienia i zasądzenie od pozwanej kwoty 3.617,00 zł, w tym kwotę 3.600,00 zł tytułem kosztów zastępstwa procesowego oraz o zasądzenie kosztów postępowania zażaleniowego. Żalący się podkreślił, że podstawą zastosowania art. 102 k.p.c. nie może być nieustalenie przez sąd w sposób odpowiedni wartości przedmiotu sporu (k. 362-363 v.).

Pozwana nie udzieliła odpowiedzi na zażalenie.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Zarzut naruszenia art. 98 § 1 w zw. z art. 102 k.p.c. jest chybiony. Rację ma Sąd pierwszej instancji, że in concreto odstąpienie od zasady odpowiedzialności za wynik sprawy było usprawiedliwione. Ocena czy występuje przypadek szczególnie uzasadniony uprawniający w myśl art. 102 k.p.c. sąd do zasądzenia od strony tylko części kosztów procesu została pozostawiona sądowi orzekającemu w sprawie, który musi mieć na uwadze całokształt okoliczności sprawy. Zastosowanie wymienionego unormowania należy do dyskrecjonalnej władzy sędziego i wprawdzie może być kontrolowane przez sąd wyższej instancji, ale ewentualna zmiana orzeczenia w tym zakresie powinna mieć miejsce wyjątkowo, tylko w razie stwierdzenia, że dokonana ocena jest dowolna i zupełnie pozbawiona podstaw (np. wyrok SA w Łodzi z 7.12.2016 r., I ACa 644/16, Lex nr 2250056). Argumenty powołane przez Sąd meriti dla uzasadnienia zastosowania zasady słuszności są racjonalne i nie można ich określić jako pozbawione podstaw. Zgodzić trzeba się ze skarżącym, że brak poprawnego określenia wartości przedmiotu sporu, sam przez się, nie może być uznany za szczególnie uzasadniony przypadek, o którym mowa w art. 102 k.p.c., ale w przedstawionym przez Sąd a quo kontekście kwestia ta nie rysuje się już tak prosto. Przekonują dalsze racje związane z wniesieniem przeciwko pozwanej analogicznych pozwów, nakładem pracy pełnomocnika powoda i znaczną wysokością kosztów procesu obciążających pozwaną w razie zastosowania zasady odpowiedzialności za wynik sprawy. W konsekwencji ocena przesłanki z art. 102 k.p.c. dokonana przez Sąd meriti nie była dowolna i dlatego musi się ostać.

Z tych względów należało na podstawie art. 385 w zw. z art. 397 § 2 zd. 1 k.p.c. oddalić zażalenie i obciążyć Skarb Państwa kosztami sądowymi, od uiszczenia których powód był zwolniony (art. 113 ust. 1 ustawy z dnia 28 lipca 2005 r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (tekst. jedn. Dz. U. z 2018 r. poz. 300 ze zm.).

Jerzy P. Naworski Małgorzata Bartzak-Sobierajska Joanna Rusińska

(...)

Z.

1. (...),

2. (...):

- (...),

- (...),

3. (...)

T. 22.10.2018 r.